

løb eller gik videre, tror jeg, disse Penge vilde være godt anvendte, da det er af meget stor Betydning, at Dyr læger komme ind og se paa disse vanskelige Operationer, for saa at kunne komme ud paa Landet igen og udføre dem i deres Praksis. Det vil ikke blot have Betydning for dem selv, men i den Kreds, hvor de ere, vilde det snart spørges, og derved ville ogsaa andre komme med til det. Jeg skal meget henstille til den ærede Minister og det ærede Finansudvalg, om der ikke maatte være god Grund til, at denne Bevilling forhøjedes — Størrelsen vil jo nærmere kunne fastsættes efter Samraad med den højtærede Minister.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om Planteavlssagen og Malkesagen, som tidligere ere bleve berørte af det ærede Medlem for Nakskov (Ludvig Reventlow), og min ærede Nabo her til højre (Bluhme). Saa vidt jeg forstod den højtærede Landbrugsminister, lovede han allerede til Finanslovens 2den Behandling at ville fremkomme med et Ændringsforslag, ifølge hvilket han vil benytte en Del — jeg understreger udtrykkelig en Del — af det, der hidtil har været bevilget til Malkesagens Fremme, til Plantesagen. Der er vist intet til Hinder derfor, naar man blot ikke vil tage alt det bort, som hidtil er bevilget til Malkesagens Fremme, thi det tror jeg, vilde være forkasteligt, selv om man paa Øerne ikke har udnyttet det i saa fuldt Maal som i Jylland. Jeg har ogsaa Grund til at antage, at der vil opnaas Enighed indenfor de samvirkende Landboforeninger om en saadan Overføring, kun at Jylland forbeholder sig sin Part til Malkesagens Fremme. Jeg skal oplyse, at paa det sidste Delegeretmøde i Aarhus blev der enstemmigt vedtaget en Beslutning om, at man i samme Omfang som hidtil maatte kunne faa Malkesagen gennemført. Det er jo bekendt, at det danske Landbrug i dette Øjeblik staar maaske som Nr. 1 med Hensyn til Produktion af Smør, men lægger man sig til Hvile, kan man jo ikke holde denne Stilling. Den maa gaa fremad; thi ellers bliver det en Stillestaaen eller Tilbagegang. Det kan gerne være, at man maaske kunde redigere Teksten lidt anderledes — det skal jeg ikke komme nærmere ind paa —, men i alt Fald har denne Bevilling haft en overordentlig stor Betydning baade direkte og indirekte, og jeg maa meget anbefale, at man beholder en Del, navnlig saa meget, som der er Grund til at anvende overfor Jyderne.

Hvad angaar Planteavlssagen, da er den jo af stor Betydning, og jeg kan fuldtud underskrive, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde angaaende dette Forhold. Kun skal jeg henstille, at man søger at fordele disse Summer saaledes, at hver Landsdel faar i Forhold til, hvad den selv anvender, saa vil der aldrig blive Utilfredshed og Strid indenfor Foreningerne derom. Det vil være det naturligeste og rigtigste.

Jeg vender mig nu til min ærede Sidemand til højre (Bluhme), der var noget kritisk anlagt forleden, navnlig overfor Foreningen af jyske Landboforeninger, der jo nylig har holdt sit Delegeretmøde. Den højtærede Landbrugsminister har oplyst det ærede Medlem om, hvorledes der er Forskel paa at læse det ærede Medlem og at høre ham, og jeg kan fuldtud tiltræde disse Udtalelser. Men naar min ærede Nabo mente, at der havde været alt for mange Konsulenter, der ved den Lejlighed havde haft Ordet, kan jeg forsikre min ærede Nabo om, at der har ikke været flere Konsulenter, end at den tilstedeværende Forsamling var fuldtud tilfreds dermed. I det hele taget er Konsulentstillingen baade for Jyllands, Sjællands, Fyns og de øvrige Øers Vedkommende jo kommen ind i en saa solid Gænge, at man fuldtud paaskønner det dygtige Arbejde, Konsulenterne have gjort og fremtidig gøre for at højne den Del af Landbruget, de have med at gøre. Dette tør jeg udtale, og jeg er sikker paa her at være i Overensstemmelse med det store Flertal af Landboerne indenfor den Forening, som min ærede Nabo henviste til. De ere fuldtud tilfredse med Konsulenternes Virksomhed og have ikke nogen Sinde udtalt, at vi have faaet for meget deraf. Vi have jo ogsaa været saa heldige at faa dygtige Folk til disse Pladser, og hvad der gælder om de af Staten ansatte Konsulenter, tror jeg i nogen Maade ogsaa kan siges om de af private Foreninger ansatte, idet disse jo ellers have det i deres Magt, at afskedige dem og tage andre i Stedet.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister. Da jeg ser, han ikke er til Stede, maa jeg maaske bede den højtærede Landbrugsminister om at tage mod Henvendelsen. Det er jo ikke første Gang, den Sag, jeg sigter til, er dragen frem, og jeg ved ogsaa, at der baade fra den højtærede Udenrigsministers og den højtærede Landbrugsministers Side er gjort, hvad der hidtil har kunnet gøres for a